

Cui, de cine și de ce-i e frică?!

Au trecut abia două luni de la miraculoasa revoluție cind, tineri și mai vîrstnici, uitînd că au copii, părinți sau soții, uitînd că au o singură viață, au stat cu pieptul și cu inimile în fața gloanțelor și forțelor tiraniei. Ei nu au știut ce e frică! Și iată, azi, voci care au făcut ani de zile să se ridică înspăimîntate să ne avertizeze, pe un ton de stetnici infailibili, că sîntem în pericol, că revoluția este deturnată, că undeva plutește stafia nu știu cui, că dincolo cei de ieri își fac de cap, că viața de azi e incertă și nu cea dorită, murdară chiar, că în aer plutesc amenințări, că nu ne aflăm pe drumul cel bun. Mă uit în jur, cîntăresc și judec lucrurile, încerc să nu mă mint, să nu înșel pe nimeni, să mă situez în zona adevărului. Și mă întreb uimit: oare așa să fie, cum se plîng unii? Oare trebuie, oare e bine să semănăm neliniștea, suspiciunea și frica? De cine și de ce ne temem? Oare așa vom merge mai departe?!

Cum spuneam, au trecut doar două luni de la revoluție. Să privim puțin în

Jur: polonezii de două decenii luptă și se jertfesc și se pare că se află binișor în urma noastră; cehii și nemții, ungurii și bulgarii la fel. La ei vechile structuri mai sînt, marile datorii externe așijderea, s-au schimbat doar unele denumiri și culori. La noi edificiul tiraniei s-a năruit din temelii. Căci era putred. E drept, mai trăiește încă securității și comuniștii înveterați, care au reprezentat, susținuți și apărați, cu orice preț, regimul despot. Ce să facem cu ei? Vrea cineva iar lagăre de exterminare? Nu cred. Ar avea ele rost? Nici vorbă! Au ei putere azi să mai facă ceva, trebuie să ne fie frică, să tremurăm în fața lor? Nu! Și iată un argument: poporul a răsturnat regimul lor atunci cind ei se aflau la putere și erau ocrotiți de o imensă și oarbă forță repressivă. (Mulți dintre ei au „lăcut” și atunci). De ce să ne temem de ei acum? Frica nu e un sfetnic bun, ea aduce omului doar necazuri. Și apoi, în loc să muncim, să punem umărul, să creăm, revendicăm neconținut, ne uităm în jur și arătăm cu degetul că el are

mai mult, facem greve. Acesta e un real pericol! Din păcate mai sînt alți oameni care vor în două luni să aibă la dispoziție o lume ideală. Ce naivitate! Nimeni nu susține că nu mai e loc pentru mai bine, că nu sînt și greșeli, unele fără voie săvîrșite, altele voite, că nu mai sînt ezități și neclarități. Dar de aici pînă la a da semnale de alarmă că mergem spre prăpastie, e mult prea mult. Sîntem la început. Și greul abia începe. Nu-l vom putea învinge, depăși, cuprinși de teamă, de ură și revoltă, de patima revendicării imediate, ci cu inteligență, perseverență, răbdare și stăpînire de sine. Ceva extraordinar se întimplă pe planeta noastră și unii dintre noi nu vād, nu observă! Sclerozat, bolnav, compromis în lojalitate și pretutindeni, comunismul își dă obstescul și bi-novenitul sfîrșit. Moare sub ochii noștri și nimeni se pare nu-l va salva. El moare, căci o lege nescrișă a naturii ne demonstrează de milenii că tot ceea ce este viu pierie! Moare! Totul și toți sîntem muritori.

Revoluția din decembrie este o realitate. Știm în mare ce a fost, cum s-a desfășurat. Dar nu știm bine ce va urma? E, de altfel, cea mai tranșantă și arzîndă

întrebare a omului dintotdeauna. Politicieni, filosofi, istorici, scriitori scrutează viitorul, încercă să-l descifreze cu un ceas mai devreme, să ni-l apropie, în timp ce vocile de care vorbeam la început ne aduc griji, amenințări, alarmă. Cei ce se ascund în spatele vocilor respective privesc mai mult în umbră decît înainte. Nu e rău că ni se semnalează pericole, răspintii și fundături. Ar fi incomparabil mai bine, mai util, să ne spună respectivii și cum să le evităm, ce să facem, cum să procedăm? Avem nevoie de idei, jaloane, sugestii care să ne călăuzească în truda noastră. Fiecare dintre noi este o cărămidă — mai nouă ori mai veche, mai bună sau mai slabă — necesară în mai mică sau în mai mare măsură edificiului pe care ne străduim să-l durăm. Fiecare sîntem o fărîmă din spiritul moral și material al națiunii. Iar țara e și ea după chipul și asemănarea noastră. O vrem pașnică, senină, înțeleaptă, cu dreptate și credință, ferită de teamă și suspiciune, de ură și violență. Ea va fi, deci, așa cum vom fi și cum sîntem noi înșine. Să avem grijă de țară. Miine s-ar putea să fie ca în grevă! Cui o să-i mai cerem ajutor?!

Viorel CACOVEANU

ADEVĂRUL ÎN LIBERTATE

EXPRESIE A OPINIEI PUBLICE DIN JUDEȚUL CLUJ

ANUL II, NR. 55
DUMINICA 25 FEBR. 1990

4 PAGINI 50 BANI

UNDE SÎNT POSTURILE ABSOLVENȚILOR ÎNVĂȚĂMÎNTULUI SUPERIOR?

Unde sînt posturile pentru care vor susține concurs absolvenții din acest an ai învățămîntului superior? Iată o întrebare la care m-am gîndit la începutul anului, după furtivoasele dezbateri ale studenților, și pe care apoi am uitat-o, prins de alte probleme. Așa cum o vor fi uitat-o și alții. Nu știu dacă, în marea și atît de des dovedită sa înțelepciune, nu a rezolvat-o deja Ministerul Învățămîntului. Cert este că studenții și dascălii lor, îngrijorați de soarta emulilor, n-au uitat-o și, urmînd o sugestie, o reiau acum, sperînd să ajungă și la înaltele oficialități din Capitală. Mai mult, fac și cîteva propuneri.

Nemaexistînd mult și pe drept hultul sistem de repartizare anterior, este necesar, mai întîi, să se facă publice posturile existente în țară. În acest scop, ar trebui să se afișeze aceste posturi, pe facultăți și specialități — eventual să se publice o revistă care să prezinte toate posturile disponibile, la toate specialitățile. Totodată, ascunderea unor posturi, neaunțarea lor la timp și

conform specialității să fie considerate falsuri în acte publice și pedepsite ca atare. În acest fel s-ar stopa din fașă orice încercări de manipulare a posturilor pe bază de „pile, cunoștințe, relații”, din binecunoscuta practică anterioară Revoluției și a cărei renaștere nu o dorește nici un om cinstit.

Rămîne — mi se va spune — de clarificat următoarea problemă: în învățămîntul superior nu se aduce, pe această cale, atingerea dorinței justificabile a dascălului de a-și alege ca asistent pe cel mai bun student în specialitatea sa, cunoscut de-a lungul mai multor ani de studiu? Nu va funcționa, în acest caz, subiectivitatea? Nu știu mare lucru despre autonomia universitară, dar mă întreb: are profesorul vreun interes să-și aleagă un asistent pe care să-l „ducă în spate”? Și încă: membrii catedrei respective nu-și vor spune și ei cuvîntul despre viitorul coleg?

Cu aceasta am ajuns la o altă întrebare: cine va face parte din comisia de concurs? În cazul unui violonist sau dirijor, de pildă, comisia ar putea fi

însăși orchestra, dacă s-ar aplica sistemul despre care ne informează revista vest-germană „Das Orchestra”. Dar în cazul unui proiectant? Are el posibilitatea ca, pentru concurs, să realizeze proiectul unui, să zicem, pod de cale ferată? Ori i se va accepta ca probă de concurs proiectul de diplomă? Întrebările asupra modului de desfășurare a concursului s-ar putea înmulți și ar fi de dorit să se facă precizări din timp, pentru informarea adecvată a absolvenților.

În fine, ar fi absolut necesar ca aceste con-

cursuri să nu se desfășoare simultan la aceeași specialitate — mă gîndesc cu îngrijorare la cele cu număr redus de posturi vacante —, pentru a da posibilitatea celor respinși să ocupe, în ordinea competenței, alte posturi libere. Ori, cine dorește, să se poată prezenta la mai multe concursuri și să opteze pentru unul din posturi, lăsînd locurile libere în favoarea celui imediat clasat la concurs?

Poate mai sînt și alte chestiuni delicate. Oricum, rezolvarea lor trebuie gîndită repede.

Hie CALIAN

COMUNICAT

Aducem la cunoștința cetățenilor din municipiul Turda și din comunele aparținătoare că, în cadrul Consiliului municipal provizoriu de unitate națională, funcționează Comisia pentru drepturile omului și de cercetare a abuzurilor săvîrșite de vechiul regim.

Toți cetățenii de bine care au suferit și cunosc cazuri concrete de abuzuri săvîrșite de anumite persoane, se pot prezenta la sus-numita comisie, ce funcționează la sediul din Piața 1 Decembrie 1918 nr. 28, din Turda, pentru a le face cunoscute.

Probleme sindicale

Comitetul național provizoriu de organizare a sindicatelor libere din România, tinînd seama de numărul mare de cereri ce i-au fost adresate de către cetățeni și sindicate, aduce la cunoștința celor interesați că, în cadrul său au fost constituite și funcționează:

1. **BIROUL DE ASISTENȚĂ JURIDICĂ**, prin care se asigură consultații juridice sindicatelor și federațiilor sindicale, în domeniul legislației muncii și al celei sindicale, pe probleme privind constituirea, organizarea și înregistrarea sindicatelor libere, conținutul contractelor colective de muncă și negocierea acestora, apărarea drepturilor salariaților etc. Asistența juridică se acordă, la cerere, celor interesați, atît la sediul comitetului, cit și la sediile sindicatelor și federațiilor. Biroul primește, de asemenea, propuneri privind o nouă legislație a muncii, în scopul promovării intereselor sindicatelor libere, în organul legislativ.

2. **BIROUL PENTRU RELAȚII CU PUBLICUL**, care își propune un dialog permanent cu toate categoriile de salariați pe aspecte ale vieții sindicale, sociale, economice, culturale, precum și sprijinirea solicitanților în rezolvarea operativă a unor probleme personale sau ale unor grupuri de salariați.

Solicitățile se pot adresa personal, prin corespondență sau prin telefonul 33-40-60, interior 274, 201. Sediul Comitetului se află în Aleea Modrogan nr. 14, sector 1, București, cod 71274.

CE FEL DE GUVERNARE VREM?

Nu încapă îndoială că noi vrem o guvernare constituțională. Sistemul de conducere al țării noastre, trebuie să fie nu numai democratic, ci și constituțional. Deși aceste două concepții sînt asemănătoare, ele sînt și diferite. DEMOCRATIA se referă la felul cum guvernul ajunge la putere și își menține această putere. CONSTITUȚIONALISMUL se referă la felul cum această putere este dată, distribuită și limitată (de constituția țării). Acesta trebuie să subliniem, pentru că există guverne constituționale care nu sînt democratice. De asemenea, au existat democrații care nu au fost constituționale, ca de exemplu, cele din Grecia Antică a lui Pericle. În zilele de azi, toate guvernele au constituții. În sensul de reguli, după care se conduc. De ce noi insistăm pentru o guvernare constituțională? Pentru că GUVERNAREA CONSTITUȚIONALĂ înseamnă că guvernul ales este obligat să respecte constituția țării, și prin ea, automat puterea celor care guvernează este limitată.

Asta nu am putut-o spune în perioada lui Ceaușescu, cînd deși am avut o Constituție care promitea multe lucruri bune cetățenilor români, era doar formală. Nimeni nu ținea cont de ea. Puține erau punctele prin care puterea guvernului era limitată, iar aceste puncte erau ușor trecute cu vederea prin farse electorale sau decrete date de către dictatorul comunist, cu o ușurință de magician. De aceea, NOUA CONSTITUȚIE trebuie nu numai să protejeze și să mărească libertatea cetățenilor, ci și să limiteze puterea noilor guverne alese. Constituția reprezintă prima cărămidă pe care o așezăm la temelia viitorului țării. Dacă această cărămidă o așezăm strîmb, tot viitorul țării se va duce de rapă! Și dacă vom lăsa această Constituție (pe care va trebui să o votăm) să fie ignorată ca și în trecut, atunci înseamnă că nu merităm o soartă mai bună decît cea pe care am avut-o.

Claudius PETRINI-ELIADE

„Predau” democrația în contul „Libertatea”... Marina DACIAN

De la stînga la dreapta: profesorul Dan Cosma împreună cu Mihai Roșca, șeful organizației „Asklepios”

UN SUFLET DIN SUFLETUL NEAMULUI MEU

L-am cunoscut pe domnul profesor Dan Cosma de la Liceul Johannes Scharrer din Nürnberg acum un an, în casa fratelui său, inginerul Nicolae Cosma din Cluj, pe o cale mai puțin obișnuită. E vorba de un drum al sensibilității și al purității sufletești: am ascultat o casetă unde era înregistrată muzică religioasă cântată de ansamblul GOSPEL. Atunci m-am convins că acest om, necunoscut pentru mine, este mureș și demn, de un talent și o inspirație covârșitoare. Într-adevăr, Dumnezeu l-a înzestrat cu un har rar întâlnit, iar el, prin limbajul divin al muzicii, servește Frumusețea, Universul, Omul.

Dar despre puterea muzicii sale vom vorbi într-un articol aparte. Acum vom reda un scurt dialog, care-l definește pe acest modest profesor de muzică drept un om care a fost mereu, destul de departe de patria sa, un suflet din sufletul neamului său; atât de încercat de meandrele istoriei.

— Deci, Dan Cosma, cum a început acțiunea ta de ajutorare a României revoluționare?

— De la bun început trebuie să spun că nu este o acțiune individuală iar fără ajutorul preotului Lehr, Diakonischer Werk im Bayer, filiala Nürnberg și a înimosului domn Szüsner de la „Jahanniter Unfall Hilfe”, acțiunea ar fi avut puțini șanși de izbândă. Puterea religioasă a întins mina puterii laice pentru a trimite ajutoare în România. De fapt, căderea dictatorului m-a socotit în asemenea hal încît, o să rîdci, dar primul meu gest a fost să intru într-un restaurant și să ofer tuturor oamenilor de acolo cîte un șnaps, explicîndu-le marea victorie... Gîndul meu era tot la Cluj, orașul tineretii și al visurilor mele, locul sentimental pe care-l părăsisem cu 12 ani în urmă. Asociația evanghelică, împreună cu organizatorul Szüsner, a avut un rol hotărîtor. Am fost în 24 decembrie în Sibiu și acești minunați oameni au cules rînișii, au ajutat Crucea Roșie, iar un camion cu oameni curajoși, care și-au asumat riscul acțiunii, a ajuns pînă la Cîmpeni...

— Cu cine ai luat legătura în țară?
— Aici se cuvine să aduc un elogiu tinerilor minunați de la Asociația studen-

tescă Asklepios, care își onorează de pe acum numele de medici și continuă lupta pe baricadele albe. I-am ajutat și voi continua să-i ajut ori de cîte ori voi veni în țară, cu atît mai mult cu cît sînt o organizație nealiniată și apolitică lor este foarte prețuit. De fapt preotul Lehr a și oferit un microbuz Toyota pentru necesitățile stricte ale asociației „Asklepios”.

— Dar elevii tăi, cei la care te-ai referit cu atîta căldură?

— Ei mi-au întrecut toate așteptările. Am cîntat cu ei în fața bisericii Sebaldus din Nürnberg și gestul lor a fost foarte prețuit de către toți germanii. A fost un concert de binefacere și am cîștigat 7.500 de mărci, bani pe care i-am donat. Tot ei au strîns pachete cu îmbrăcăminte și alimente, lor li se datorau cîntîmul unui camion cu ajutoare.

— Am înțeles că acesta nu este primul transport...

— Da, sîntem la al doilea transport și ne vom mobiliza în continuare. Am venit cu 3 camioane și un microbuz, cu un volum de 8 tone de mărfuri, în valoare de 60.000 de mărci. Trebuie să menționez că, datorită preotului Lehr și domnului Szüsner, mașinile ne-au fost închiriate pe gratis și puteau să ne coste între 10 și 12.000 de mărci. Primul transport, care a sosit acum trei săptămîni, conținea lapte praf pentru copii, alimente, îmbrăcăminte, medicamente. Fratele și sora mea m-au ajutat, distribuind prin intermediul întreprinderilor unde lucrează.

— Mi-ai vorbit de un vis mai vechi...

— Da, doresc foarte mult să vin în România împreună cu elevii mei cel din formația GOSPEL, și să concertăm în biserici, locuri sfînte pentru muzică și suflet. Aceasta este însă o problemă de perspectivă.

— Oricum, Dan Cosma, frații tăi de aici te așteaptă cu toată dragostea. Tu le-ai dovedit că talentul adevărat nu poate sălășlui decît într-un om care, așa cum spunea Nichita Stănescu, „are înțîmna mai mare decît trupul”. Îți mulțumim.

Dorin SERGHIE

DIN PRESA STRĂINĂ

Ziarul „International Herald Tribune”, februarie 1990

Regele României este pregătit să se întoarcă acasă

(Burton Bollog)

VERSOIX, ELVEȚIA. Regele Mihai al României, care a trăit în exil timp de 42 de ani, își dorește tronul înapoi. El spune că își imaginează un rol de guvernator al democrației care tronează deasupra politicii. „Aș putea să catalizez opinia publică și să asigur continuitatea prevenind situația de a inclina spre extreme”, spune regele.

După două domnii (1927—1930 și 1940—1947) regele a fost silit să abdice în decembrie 1947. A părăsit România, s-a căsătorit și s-a vînturat prin Europa mai mulți ani. A făcut o încercare nereușită de a se erija în crescător de păsări (găini) în Anglia și a lucrat ca pilot și controlor de calitate la Geneva. În 1964 a deschis un birou la Geneva ca angajat al unei firme de samsarile al Statelor Unite. Numai în ultimii 2—3 ani și-a dedicat regele Mihai majoritatea timpului evenimentelor din România, stabilind contacte și cu românii aflați în exil.

Atitudinile sale citeodată par a fi confundate într-un trecut care demult nu mai există. Regretă transformările din România după cel de-al doilea război mondial.

Profesorul André Liebich de la Institutul de Studii Internaționale de la Geneva a fost de părere că este ceva neconvingător în legătură cu încercarea regelui de a-și recîștiga tronul, o neconvingere determinată de lipsa de activitate politică din timpul exilului său.

Evadare privatizată din închisoarea economică a lui Ceaușescu

(Christopher Walker, la București)

Doamna Doina Cornea explorează privatizarea radicală. Muncitorii acuză conducerea P.N.T. pentru campania lor de a aduce capital străin în țară. Soluții imediate și pripite nu pot fi luate acum. Viitoarea viață economică și socială a României trebuie gîndită bine, spune Frontul Salvării Naționale.

Țiganii doresc să se alăture Revoluției române

(Patrick Bishop, la Slobozia)

Vrem să fim în stare să facem banul cinstit, să nu ne amestecăm în afaceri murdare, spune unul dintre ei arătîndu-și dinții de aur. Sîntem împotriva celor care

„Ceaușescu vîntorul” a devenit Ceaușescu vîntul cînd cenețării săi s-au ridicat în cele din urmă împotriva

fac acte antisociale și parazitare. Sîntem cunoscuți în toată țara ca muncitori buni și onesti. Vrem să facem o Românie fericită și să fim acceptați ca cetățeni egali într-o țară civilizată.

Tensiunea politică dezamorsată

Discuțiile sînt satisfăcătoare între F.S.N. și cele 30 de partide care au apărut ca ciupercile după ploaie, după ce Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena, au fost executati la 25 decembrie 1989.

Sergiu Cînescu, din partea P.S.D., a spus că vom începe o nouă democrație în România dacă ne vom ține promisiunile.

Corneliu Coposu, președintele P.N.T., care doar cu patru zile în urmă a fost forțat să dispară într-o mașină blindată, pentru a fi ferit de furia suporterilor F.S.N., a numit aceste discuții drept un început bun al României spre o măcar modestă democrație.

Toate partidele au avut motive să fie satisfăcute, inclusiv Frontul.

REUTER BUCUREȘTI

Intelectualii din România cer socoteală Securității

„Putem oare vorbi despre victoria Revoluției cînd frica și amenințările psihologice și fizice continuă?”

Radu VIDA
Foto: I. FELECAN

Pe urmele unei scrisori din R.F.G.

— sau „Mulțumim BAD HERSFELD!” —

Am găsit în cutia poștală o scrisoare din R.F.G., de la o prietenă, de la doamna Lucia Trapp din Bad Hersfeld; de fapt, de la Crucea Roșie din acest super-oraș din landul Hessen. Oraș în care acum cîteva luni am revenit în numele unor mai vechi prieteni. Simplu și emoționant, îmi scriu ce au făcut pentru România, ce și cîte ajutoare au strîns și expediat spre țara noastră. Adică nu mai puțin de 100 colete pentru azilul de bătrîni și căminele de copii orfani din Cluj. Oradea, Cîmpina, Buzău și Băicoi. În pachete se află haine, îmbrăcăminte și conserve de carne. Coletele, nemștele, sînt numerotate și tot... nemștește adresate.

Superb gest, frumoasă omenie. Vom reveni.

Gheorghe S. SUCIU

CONTUL

„LIBERTATEA”

Cetățenii celor 544 gospodării din comuna Mărișel, județul Cluj, au depus în contul „Libertatea” suma de 36.250 lei, din care 19.800 lei au fost adunați de biserică, prin grija preotului Andrei Șortan. Totodată, de pe raza comunei au fost adunate produse agroalimentare ca, de exemplu: 10.000 kg cartofi, 500 kg slănină și 900 l lapte de vacă.

ANTI-RECLAMĂ

În special la pașapoarte. Și ce dacă am așteptat atît. Acum. Pe loc. Sigur, cei mai mulți nu gîndesc așa, dar trebuie să ținem cont și de cei mai nerăbdători.

Dar să lăsăm ironiile!

Am fost la Serviciul de pașapoarte și am văzut. Lume multă, ordine și dezordine, oameni liniștiți și impaciențați. Unii îmi spuneau că-l bine, alții că yor să aibă actul cu pricina în buzunar, „că pînă la vară, mai va”, alții — e drept nu mulți, dar suficient să creze dezordine — „Nu discut. M-am săturat să aștept”.

Pe domnul căpitan Nicu Popa, locțiitorul șefului de serviciu, acum aflat la comandă, l-am găsit în... halat. Cu minunile suflante și arcușuri printre dosare:

— Aveți un pic de timp?
— Nici un pic.

— Totuși...

— Am soluționat 23.000 de cereri și avem în curs de rezolvare alte... 45.000.

— Am văzut că se lucrează manual.

— Nu vrem să ne plîngem, dar pe noi nu ne înțelege nimeni. Nu numai că fiecare pașaport trebuie scris, dar există un dosar pentru anexă 2.

— Nu-i prea multă birocrație?

— S-a simplificat totul. La minimum posibil. Dar în orice țară din lume e nevoie de nume, prenume, data nașterii, 2 poze (3/4). Gestionați pașapoartelor nu-i o glumă.

(În timp ce sună telefonul — o „presuare”, bineînțeles — privesc fișele comparative de cerere a Bucureștilui și Clujului. Credeti-mă, formularul nostru este mai... logic în ceea ce privește operativitatea)

„Telefonul” n-a avut efect „așteptați-vă rîndul” (măcar din respect pentru alții) așa că discuția poate continua:

— Și totuși sînt multe nemulțumiri.

— Fiecare se gîndește numai la el. Nicidecum la cel de alături. De noi ce să mai vorbim. Fie și scuza cu personalul redus (nu toată lumea poate face această

SĂ N-AVEM PIC DE RĂBDARE!

muncă) că lucrăm cît îi ziua de lungă, tot n-ajunge. Haideți, totuși, să facem, să mai facem odată niște precizări.

— Am mai făcut-o.

— Nu-i nimic. Poate... Deci Serviciul nostru eliberează pașapoarte numai pentru cetățenii județului Cluj. Nu... pasageri, nu flotanți. Cei care își trimit copiii în străinătate (sub 14 ani, fără însoțitor), primesc și pentru aceștia pașapoarte. Iar cei care și includ copiii ulterioari pe cerere sînt rugați să aducă două fotografii 3/4, o chitanță de 65 de lei, la care se adaugă alta de 40 de lei pentru trecere ulterioară. Nu veniți, dragii noștri, cu „petiții” verbale de genul „Nu-l lăsați pe ăsta pen-

tru că mi-a luat anul trecut 100 de lei și-i dator vîndut”. Nici că „Iesulescu e tatăl copilului meu și deci, e clar că vrea să fugă de răspundere”. În aceste cazuri sînt valabile titlurile executorii, documentele autentificate de instanțele judecătorești.

— Restul precizărilor se știu, sperăm. Dar dacă se supără cineva pe dumneavoastră?

— Persoana nemulțumită ia o coală de hîrtie și face o contestație la „Direcția pentru pașapoarte și evidența străinilor”. Dacă nici dinșii nu le satisfac doleanțele în termen de 15 zile, neapărat trebuie întocmită acțiune la organele judecătorești.

— Dumneavoastră, însă, nu vă doriți acest lucru.

— Îmi pare bine că a fost o „vizită” inopinată. Pentru că, v-ați putut da seama că strădaniile noastre sînt îndreptate spre servirea populației.

— Unii contestă prioritățile. De ce?

— Pur și simplu pentru că nu înțeleg că nu-i vorba de „pile”. Atordăm priorități pentru decesuri, afecțiuni medicale grave, citare la procese în străinătate, tratament medical de urgență ș.a. Înțeleg prin acest „și altele” conferințe, competiții sportive, participarea la manifestări culturale. Toate acestea însă pe baza telegramelor legalizate de țara respectivă, a invitațiilor oficiale din partea unor foruri.

— Deci, dacă „avem puțintică răbdare...”

— Totul se va rezolva în conformitate cu instrucțiunile precise pe care le avem. Adică, toată lumea care are dreptul de călătorie va avea pașaportul.

— Vă mulțumesc domnule căpitan.

— Cu multă plăcere.

Radu VIDA

PARTIDUL LIBERAL (al libertății)

PLATFORMĂ-PROGRAM

1. Incurajarea și întărirea gospodăriei individuale țărănești, desființarea actualelor C.A.P.-uri, înlocuirea acestora cu forme de asociere bazate pe liberul consimțământ, desființarea proprietății agricole de stat și împărțirea pământului respectiv țăranilor sau asociațiilor țărănești. Ajutorarea acestora printr-un amplu program de sprijinire a agriculturii, mecanizare-modernizare etc.
2. Marea proprietate industrială o va deține statul prin reînființarea „regiilor autonome de stat”, calea ferată, sectoarele energetic, extractiv etc.
3. Industria mică, inclusiv celelalte sectoare industriale ale comerțului, serviciile publice, alimentare inclusiv încurajarea cooperăției meșteșugărești și de consum, vor fi toate privatizate, treptat. Introducerea hotărâții și fără ocolire a elementelor economiei de piață liberă, cu excluderea oricărui centralism în economie, va genera într-un interval scurt progres și selecția valorilor, iar starea bună va începe să-și arate rezultatele în viața populației.
4. Participarea la beneficii în contextul celor de mai sus va fi foarte clară, prin aplicarea privatizării, va fi o deplină corelare între inițiativă — efort și beneficii. Pentru industria de stat în afara tainurilor fixate, după închiderea anului pe baza rezultatelor definitive se vor stabili cote de beneficiu.
5. Refacerea întregului sistem de învățământ, recunoscându-se posibilitatea înființării unor institute de învățământ particular sub control de stat, autonomia institutelor de învățământ superior.
6. Pentru ocrotirea mediului ambiant în primul rând se vor reorganiza și moderniza tehnologiile la fabricile existente cu un grad înalt de poluare (Copsa Mică, Turda, Dej), Suceava, Baia Mare etc. Nu va mai fi posibilă funcționarea instalațiilor care au depășite limitele maxime admise de toxicitate. Laboratoarele de toxicologie județene să fie dotate cu aparatură adecvată pentru depistarea promptă a noxelor emansate. Buletinele de analize toxicologice și avizele Sanepidului vor fi îndreptățite să dea dreptul de funcționare a oricărui atelier sau uzină.
7. Rentabilizarea economiei și trecerea la o economie eficientă va aduce după sine sistări ale unor colective nerentabile.

10. România va fi un stat de drept care va avea principiul de bază aplicarea deplină și fără echivoc a separării puterilor (executivă, legislativă și judecătorească).
11. Pentru funcționarea deplină a principiilor democrației se va stabili, pe baza unui referendum, dacă forma de guvernământ să fie republicană sau monarhie-constituțională.
12. Se recunoaște rolul hotărâtor avut de armată alături de popor în victoria revoluției, dar considerăm că armata trebuie să fie în afara oricăror activități politice, rolul ei fiind acela de a apăra integritatea teritorială a țării.
13. În prezent avem un nucleu de organizare cu un efectiv de peste 200 membri, numeroși simpatizanți în curs de înscriere.

**COMITETUL PROVIZORIU
AL PARTIDULUI LIBERAL
AL LIBERTĂȚII, JUDEȚUL CLUJ**

Trecerea străzii prin locuri nemarcate — cauză sigură de accidente

„STRIGOI” și „ȘOMERI!”

Nu vreau să fiu deloc insidios, provocator sau altfel. Dar, din mers, atât de multe lucruri mai trebuie și înțelese și rezolvate.

Unu la mână: cui îi place să se scoale la 3,30 pentru a ajunge la Cluj pentru ora 7? Mie, nu! De ce atunci nu mai puțin de 70 de oameni sint nevoiți să o facă pentru a ajunge la Cluj? Și o fac doar de peste deal, din Vilcele. Sint muncitori și vor să muncească în Cluj. Și nu e vina lor. Dar, pînă una alta, pentru a fi la Cluj la 7, se scoală la chiar 3,30. Și vin; și atunci îi poți întîlni prin stații, autogări, străzi etc. — precum niște „strigoii” ai dimineților noastre clujene — pînă a ajunge la vreo fabrică sau instituție; la locul unde își cîștigă pîinea.

Mă rog, soluții or fi destule!

Dar oamenii aceștia, de bine și de suflet, poate mai vor cite ceva; și nu puțin. După o zi de muncă ar vrea să fie și ei mai repede acasă; a casa! Nu de alta dar, primind pîmînt la Vilcele, mai au suflet și putere să-l și lucreze. Pîmîntul lor și-al părinților lor. Dar cum? Dacă de la 15,30 pînă la 19 nu mai au un autobuz... „al lor” — poate nu au bani să și-l cumpere personal! — pentru a ajunge acasă. Căci cu cel de 19 îi prinde aproape apusul soarelui în dealul Feleacului. Și, iarăși, cîteva ore bune avem „șansa”, nedreaptă pînă la capăt, să-i vedem prin Cluj într-o altă postură; de șomeri fără a vrea să fie; de oameni ce vor a-și munci pîmîntul fără... birocrație.

TAVERNA

21 februarie, ora 12,30. Intrăm la unitatea 28 „Union” a I.C.S.A.P. Cluj. Aspect dezolant. Mese nedeborasate de sticle, pahare, scrumiere pline de mucuri de țigări. Pe jos — băltoace de bere combinată cu vin (probabil o nouă rețetă de corceii). După o așteptare de peste 20 de minute, singura ospătăriță — Georgeța Ghiurfălean — aflată în sală, ne spune cu ce ne poate servi — după o verificare prealabilă la bucatărie.

Ajunși la șeful de unitate Aurel Oltean, stupor: aici aflăm că, pe lângă meniul oferit unitatea dispune și de mezeleri și cașcaval. Încep să curgă motivațiile. „Ospătărița este doar de trei zile în unitatea noastră, femeia de serviciu care trebuie să curețe în sală este liberă, ceilalți ospătari sint prin apropiere”.

Nu de justificări are nevoie clientul, ci de prezența, dv., domnule șef de unitate, prezență nu numai fizică. De asemenea, credem că nu ar fi rău ca domnii din conducerea I.C.S.A.P. să servească, din cînd în cînd, gustarea de prînz și în cîte un local de cartier, transformat de personalul unităților — și în mare măsură, de clienți — în taverne. N. PETCU

ANUNT

Filiala Cluj a Forumului Democrat al Germanilor din România organizează o întrunire la data de 28 februarie, ora 18, la clubul Casei universitarilor. Sint invitați cu drag toți locuitorii germani din județul Cluj.

POMPIERII ATENȚIONEAZĂ!

- S-a întîmplat sîmbătă 24 februarie, la ora 17,10: într-o magazie de pe str. Donath a izbucnit un incendiu. Cauza? Joaca a trei copii cu chibrite. Atenționăm din nou părinții asupra importanței deosebite de a supraveghea modul de joacă al copiilor.
- Vremea primăvăratecă imbie la drumeție. Foarte bine. Numai că ieșirea în natură incumbă și responsabilitatea turiștilor de a respecta cu strictețe regulile de prevenire a incendiilor. Nu de alta dar pot fi declanșate incendii mistuitoare. Așa cum s-a întîmplat zilele trecute în vecinătatea orașului Gherla, unde focul făcut în apropierea unei liziere s-a soldat cu un incendiu care a distrus un hectar și jumătate de pădure. Atenție, turiștii!

Scrisoare de la prieteni

Libertate. Un cuvînt neprețuit, pe care-l mai rostim uneori cu sfială, de care, în subconștient ne mai temem, nereceptîndu-l încă pe deplin sensurile adevărate. Libertatea de a scrie și spune ceea ce gîndim cu adevărat, în limitele civilizației și bunului simț necesare, de a ne manifesta într-un context informațional de context european, în al cărui viitor — desfi, aparent, iremediabil pierdut pentru noi — nu am încetat nici o clipă să credem. Am revenit în Europa, în lume, cum ne place s-o spunem, ziarul nostru este cînt în strănătate (ce întorsătură! spectaculoasă a lucrurilor!).

Am primit, recent, o scrisoare din partea sectorului de presă al Secretariatului general al Crucii Roșii din R.F. Germania, reprezentat prin doamna E. Sill, originară din România. Doamna sa ne scrie: „M-am bucurat enorm citînd articolul dumneavoastră despre „Omenie” și l-am tradus imediat pentru a putea fi citit de toți. D-na Zimmermann (n.n. — care s-a aflat la Cluj) cu o delegație a Crucii Roșii germane în luna

ianuarie) ti scrie chiar acum. Vă mulțumim! Poate înțelegeți satisfacția mea de a ține în mîini „Adevărul în libertate”. Sint născută în Sibiu și am trăit o parte din viață (în anii șatzeet) în orașul dumneavoastră, ca lector la Facultatea de filologie. O admir pe doamna Doina Cornea pentru curajul de care a dat dovadă în condițiile cunoscute. În decembrie 1989 am urmărit știrile transmise din Londra, Köln, Paris, München, Viena, Budapesta și Sofia cu privire la situația din România, mărturisesc — cu emoție și frică. Redactez organul central de presă al Crucii Roșii din R.F.G. Acesta se numește „Rotkreuz-Zeitung” și apare lunar cu suplimentul „Themenjournal”. Împreună cu doamna Zimmermann am început să colecționăm ziare pentru a vi le trimite. Inchei urîndu-vă numai bine, sănătate și succes și mulțumiri în slujba „Adevărului în libertate”.

Urărilor de bine nu ne rămîne decît să le răspundem că sintem hotărîți să continuăm pe acest drum nou.

M. BOGU

Să nu ne pierdem, totuși, cumpătul...

„U” — F.C. INTER SIBIU 0-0

Desigur, puținii, foarte puținii spectatori la acest prim meci al returului diviziei „A” de fotbal al echipei studențești au toate motivele să fie nemulțumiți, atît de rezultat, cît și de calitatea jocului. Rezultatul, în sine, am putea spune că mulțumește ambele echipe: formația oaspete s-a dovedit mai sigură în prima repriză, a avut momente bune de joc și în repriza a doua, dar finalul partidei a aparținut clar studenților, care ar fi putut obține o victorie în extremis, dacă avem în vedere numai șutul foarte puternic al lui Movilă din min. 85, pe lângă poartă, sau cornerul din min. 90, din care echipa oaspete a scăpat fără consecințe pe tabela de marcaj. Dar, dacă am aprecia acest meci de fotbal ca și la box, atunci trebuie să spunem că echipa oaspete nu putea pierde nici cum acest meci. De ce?

„U” nu ni s-a părut din punct de vedere fizic slab pregătută; dimpotrivă, dar i-a lipsit, pe toată desfășurarea partidei, proptimea și inițiativa, individuală și colectivă cînd se afla în posesia mingii fiecare jucător așteptînd de la celălalt să facă ceva, iar această așteptare s-a transformat deseori într-un joc apatic, lipsit de periculozitate. Tot ce a apărut bun în jocul echipei clujene a fost ca urmare a unei întîmplări și nu a unei idei de joa dinainte stabilită, ori, o echipă care se pretinde că are știința jocului, se caracterizează printr-un anumel, propriu, în funcție de componența și calitățile jucătorilor. Din acest punct de vedere, jucătorii echipei „U” nu au arătat absolut nimic. În schimb, sibienii au ieșit mult mai repede în atac și tot în acest fel s-au repliat și în apărare, astfel că frecvența ocaziilor lor de gol a fost și mai mare și mai periculoasă.

De altfel, o „inventariere” a ocaziilor de gol la cele două porți ar fi aproape lipsită de interes, pentru că meciul a fost, din acest punct de vedere, destul de anost. Totuși, să consemnăm că în min. 20, Biro a avut mingea la picior în careu, într-o poziție excelentă, dar a preferat o pasă în locul șutului decisiv; că în min. 32, Dochia a avut și el posibilitatea să finalizeze, dar s-a complicat inutil și cam acestea ar fi situațiile din care „U” ar fi putut finaliza.

Repriza a doua, așa cum spuneam, a fost oarecum echilibrată pînă în final cînd „U” a avut cîteva bune ocazii de a obține o victorie în extremis, ceea ce nu s-a întîmplat. Fiînd, totuși, la primul meci al acestui retur, noi zicem să nu ne pierdem cumpătul și să așteptăm cu încredere următoarele evoluții ale alb-negrilor, care pot și trebuie să ne aducă și satisfacții.

Arbitrul Octavian Streng din Oradea, ajutat la tușe de Mircea Axente (Arad) și Ion Moise (Buzău) a condus corect următoarele formații: „U”: Prunea — Györfi, Nemeșu, Jenel, Pojar — Zanc (min. 46, Movilă), Suci, Sabo — Kadar, Dochia, Biro (Corpodean, 68); F.C. INTER SIBIU: Vasile Marcel — Cotoră, Munteanu, Boar, Bucur — Mărgărit, Laurențiu, Măjearu — Văsi (min. 88, Predatu), Jurcă, Szeleş.

Traian BARA

